

ничните камъни“ на различни обонятелни, тактилни, слухови, зрителни, моторно-двигателни и други усещания и представи, които са свързани с отрицанието или с подкрепата на съответни техни обекти от гледна точка на тяхната социална нормо- или патологичност.

Тъкмо тези социализирани социокултурни параметри обуславят мобилността или резистентността, обновлението или ригидността на семантичния потенциал, който извира или се транспортира със съответните усещания и представи на човешката сензитивност и реактивност, при това в пределите на съответни ситуации и обстановки.

По принцип в параметрите на социалното и жизненото си пространство човекът (като род и индивид) „закодира“ тайните, секретите на природата и особеностите на социалното си битие. В определен смисъл би могло да се каже, дори да се твърди, че от изльзвания от това пространство образ би могло да се съди за „кризталните“ или за „кривите огледала“, в които се отразява човешката душевност, културност и битност, за да се възпроизведе тя във веществената и пространствената реалност. Ето защо „окръжаващата среда с нейната пъстра палитра от цветове, форми, звуци и материали е средоточие на обществени и културни ценности, които е вложил в нея исторически нейният създател – човекът. На нас тя влияе не само физически и химически, но и визуално, а също посредством осезанието, звуките, миризмите и др. съзнателно даже нефиксируеми раздразнители, създавайки по такъв начин единна и цялостна картина в психически, социално-исторически и културен смисъл“⁸.

Доколкото човекът е неизбежно и за продължително време обвързан с окръжаващите го, създавани от и чрез неговите усилия жизнено пространство и веществена среда, дотолкова влиянието и въздействието на последните също имат своя временни континуитет, своята стабилност и консервативност на функционална инвенция. Тъкмо на основата на този факт се гради и процесът на известно (дискретно и на феноменологично равнище) социализиращо и възпитаващо влияние на социалното и жизненото пространство срямо душевността и поведенската спецификация както на „потопените“ и обитаващите това пространство, така и на тези, на които спорадично